

Ziṁdā Kī Talaash Qabr Me

Injeel : Mattā 28:1-10

Sabat ke baad, hafte kā pahalā din itwaar thā. Us din subah-sawere Maryam Magdaleenī aur dusrī aurat, jiskā naam bhī Maryam thā, Īsā^(a.s) kī qabrgaah ko dekhne gaeen.⁽¹⁾ Jab Allaah taa'alā kā farishtā āsmaan se zameen par āyā to zameen hil gayī. Farishte ne qabrgaah kā patthar haṭaayā aur uske upar baiṭh gayā.⁽²⁾ Wo farishtā bijlī kī tarah chamak rahā thā aur uske kapḍe barf kī tarah safed the.⁽³⁾ Jo Romī sipaahī qabr kī rakhwaalī kar rahe the, unkā ḍar ke maare dam nikalne lagā.⁽⁴⁾

Farishte ne un auraton se kahā, “Ḍaro mat! Mujhe patā hai ki tum Īsā^(a.s) ko ḡhunḡh rahī ho, jinko sulī par chaḍhā diyā gayā thā,⁽⁵⁾ lekin wo yahaan naheen haiñ. Wo ziṁdā ho chuke haiñ, jaisā ki unhone kahā thā ki wo ziṁdā ho jaaenge. Āo, us jagah ko ḡhud dekh lo jahaan unheñ rakhā gayā thā.⁽⁶⁾ Tum jaldī se jā kar unke shaagirdon ko ye ḡhabar sunaao, ‘Suno! Īsā^(a.s) maut se ziṁdā ho uṭhe haiñ. Wo Galeel kī taraf jā rahe haiñ aur tum logoñ se waheen mulaaqaat karenge. Tum unheñ waheen dekh paaoge.’” Farishte ne unse kahā ki wo log uskī kahī huī baaton par ḡaur karen.⁽⁷⁾

Wo auraten qabrgaah se fauran waapas ā gaeen. Un auraton ko ḍar ke saath ḡhushī bhī mahasus ho rahī thī. Wo dauḍ kar shaagirdon ke paas gaeen taaki wo unheñ purī daastan sunā sakeñ ki qabrgaah par kyā huā thā.⁽⁸⁾

Lekin achaanak, Īsā^(a.s) un sab auraton ke saamne pahuñch gae. Unhone sabko salaamtī kī duā dī. Wo auraten unke qadmon me gir paḍeen.⁽⁹⁾ Tab Īsā^(a.s) ne unse kahā, “Ḍaro naheen. Jaao aur mere bhaaiyon se kaho ki wo Galeel chale jaeñ.”⁽¹⁰⁾